

Homilie door pastoor Luc Buijens

in de Kerk van O.L.Vr. Tenhemelopneming te Reusel op zondag 21 februari 2010

Beste Reuselse parochianen, beste mensen van elders.

Na het feest van Carnaval van afgelopen weekend zijn we met Aswoensdag onze heilige veertigdagentijd, de jaarlijkse Christelijke vastentijd, ingegaan. Dit is voor ons een tijd van meer toeleeg op het gebed, de beoefening van de boete en het solidair zijn met onze naaste. Een tijd waarin Jezus ons is voorgedaan tijdens zijn sterfelijk leven. Ik geloof dat wij als postmoderne mensen van de 21ste eeuw daar nog steeds van kunnen leren. Als de mens kiest voor zulk een tijd van uitzuivering komen, volgens de evangelist Lucas, daarbij drie zaken naar voren.

Punt 1: De bekoring om van stenen brood te maken... vanuit de geestenwereld is blijkbaar veel mogelijk. Maar Jezus repliceert: 'Niet van brood alleen leeft de mens' en ieder die Bijbelvast is weet dat daarna eigenlijk volgt: maar van het woord dat komt uit de mond van God. Subliem is het te weten dat Jezus de zijnen uiteindelijk zal voeden met het Brood van de hemel waardoor wij mensen groeien in het 'levende steen' zijn in het geestelijk bouwwerk dat Hij opricht en waarvan Hij de hoeksteen is die alles in zijn voegen houdt. Maar de duivel is blijkbaar niet voor één gat te vangen zoals de mensen het zeggen. Hij komt, met een tweede uitdaging, opnieuw uit de hoek: 'Ik zal U macht, eigendom en aanzien schenken als Ge voor mij door de knieën gaat' en Jezus repliceert Gods woord aanwendend: 'Gij zult de Heer uw God aanbidden en Hem alleen dienen': de God voor wie iedere knie zich hoort te buigen. Op welke wijze kunnen wij, beste mensen, Hem aanbidden en de eer geven hier op aarde? Het enige juiste antwoord is: daar waar Jezus zich toont in het heilige sacrament, bijzonder in de aanbidding. 'God met ons' in de gedaante van het geconsacreerde brood. Zo zal Hij met ons zijn tot het einde der dagen. En hoe kunnen wij Hem dienen? In de naaste; door hem of haar te dienen zoals wij zelf ook geholpen zouden willen worden. Jezus leeft in de eerste plaats in de armste, de kleinste, de verstotene en kwetsbare, de minste van allen. Als we Gods woord toepassen op wat bekoring heet moet de tegenstander of verleider vanaf het begin inpakken en alzo volgt ook de 3de uitdaging: Werp U omlaag want Gij zult gedragen worden ofwel de uitdaging om grenzen te overschrijden; het lot uit te dagen of te tarten zoals zoveel in onze dagen gebeurt. Wat zegt Jezus dan: 'Gij zult de Heer uw God niet op de proef stellen'. Schepsel: ken uw plaats. Weet wat je doet als je de Heer uw God wilt tarten. Wee die mens... Het is dan dat Satan inpakt tot de vastgestelde tijd en dan zijn revanche neemt, wat hem zuur zal opbreken, want door Jezus dood is er voor de sterfelijke mensen van goede wil eeuwig leven en herstel van alle dingen mogelijk. Het is dit waar de Kerk van God voor staat en gaat. Wie gelooft en gedoopt is zal gered worden van de dood die eeuwig duren zal. Vanaf nu kan de mens zijn leven beschouwen vanuit het eeuwigheidsbegrip en dit zijn normen en waarden laten bepalen. Jezus heeft dit geloof aan de Kerk toevertrouwd en, door het woord te verkondigen en de sacramenten toegankelijk te maken voor de mensen, heiligt de Kerk de wereld.

Naar aanleiding van de deining die ontstond doordat pastorale zaken naar de pers werden gelekt wil ik het volgende zeggen. Als wij als katholieken samenkomen om eucharistie te vieren doen wij dit om ons naar aanleiding van Gods woord te bezinnen en eventueel het sacrament van de eucharistie, de communie of heilige hostie genaamd, te ontvangen. ‘Waarlijk mijn Lichaam en Bloed’ zoals Jezus ons leert. Dit ‘Brood van de hemel’ zoals we dit ook noemen valt onder 1 van de 7 sacramenten die de Kerk telt. In 2008 hebben de Nederlandse bisschoppen een brief uitgegeven met de vraag aan de bedienaren van de eucharistie om de aanwezigen o.a. bewust te maken van de betekenis van het communiceren in onze Kerk. Vier modellen werden gegeven om te komen tot een goede formulering naar de gelovigen toe. Alle vier de aangereikte modellen wijzen erop dat men onder bepaalde omstandigheden niet de communie kan ontvangen en zij gelden voor iedereen met inachtneming van de aanvullingen die u in het kerkelijk wetboek en de catechismus vindt.

Beste mensen, waarom haal ik dit alles naar voren? Om u te vertellen dat er niets verkeerd is als iets geordend geleefd wordt. Zowel voor homo’s als hetero’s alsook voor alle andere, mogelijke soorten mensen zijn er grenzen.

Er zijn regels die de Kerk moet toepassen zodat de mensen op een juiste en correcte manier tot God naderen of Hem ontvangen. De Kerk heeft de taak om de mensen te hoeden en behoeden. Zeker als zij uit onwetendheid fouten te maken waarschuwt de Kerk als een bezorgde moeder. Op het voetbalveld gaat de scheidsrechter ook in gesprek met een speler die problematisch gedrag vertoont. Het kan toch niet zo zijn dat, in de Kerk die eeuwig is, alle regels, die voortkomen uit Gods 10 geboden, zomaar aan de laars worden gelapt. Als ik mij in het carnavalsgedruis werp weet ik dat ik ook hun regels te heb eerbiedigen en zo is het ook als ik actief wil deelnemen aan het kerkelijk leven. Geloof uit zich in daden en ook hier is de Wet de maatstaf der dingen tot welzijn van allen. ‘Geen komma of haaltje zal uit die Wet komen te vervallen totdat alles is vervuld’ zegt de Heer van hemel en aarde.

Veel heb ik gezegd en zou ik nog kunnen zeggen maar ik weet, dat ik me maar voel als een onnutte knecht die enkel gewetensvol zijn werk heeft willen doen. Ik heb niemand met de vinger willen wijzen. Alles heeft zich in de persoonlijke sfeer afgespeeld. Ik wil niet discrimineren of iemand pijn doen. Ik weet dat er bij ouders en mensen die dit betreft dikwijls veel verdriet en pijn is maar ook ondanks de moeilijkheden ook de intentie om goed te doen en te zijn. De Kerk heeft de opdracht om mensen, die dit betreft, bijzonder nabij te zijn en hen te helpen om de offers, die zulk een geaardheid vraagt, als een kruis op te dragen in vereniging met de gekruisigde Jezus. Ik geloof dat het brengen van zulk een offer een grote zegen kan zijn voor Kerk en wereld die dit in onze dagen zozeer nodig heeft. Zij die dit willen opbrengen zijn zelfs uitgenodigd en worden aangemoedigd om veelvuldig de sacramenten en zegeningen van de Kerk te ontvangen om alzo, op een goede manier, gesterkt te volharden. Na iedere val of misstap kan en moet iedere gelovige zich eerst door een oprechte biecht met God verzoenen wil hij of zij toetreden tot de tafel des Heren. Dit geldt voor iedere zware zonde van welke aard dan ook.

Naar jullie, die hier in zo grote getale naar toe gekomen bent, wil ik zeggen dat ik als priester en persoon bereid ben om te lijden voor het teken dat ik stelde. Zoals ik respectvol naar jullie

en ieder van jullie wil zijn zou ik dat ook graag terug ontvangen van jullie. Ik moet jullie, jammer genoeg, meedelen dat alles niet vanzelfsprekend in die richting wijst. Ik zelf verklaar niemand de oorlog maar bid de Heer van hemel en aarde dat zijn vrede spoedig weer mag neerdalen op Reusel. Onze mensen hier hebben geen boodschap aan wat zich hier nu manifesteert en steken zo niet in elkaar.

Naar de pers toe wil ik zeggen dat IK deze rel niet heb gewild. Deze parochie is me toevertrouwd door de bisschop van 's-Hertogenbosch. Dit is het taakveld dat me is toebedeeld en niets meer. Ik denk dat ik door middel van deze verkondiging voldoende duidelijkheid heb gegeven en vraag u dat u zich verder wendt tot personen van het bisdom Den Bosch en specialisten in deze.

Het is niet gangbaar in onze Kerk dat priesters autonoom handelen. In de gevallen die me worden aangerekend heb ik, pas na overleg met de bisschop en collega's in het pastoraat, gehandeld.

Ik wil afsluiten door de grote apostel Paulus aan het woord te laten met zijn woorden die hij richt tot de christenen van Filippi 3,17-21 Broeders, volgt mij na en houdt hen voor ogen die zich gedragen naar het voorbeeld dat ik u gegeven heb. Want velen leiden een leven... ik heb u vaak op hen gewezen, maar nu kan ik er niet dan met tranen over spreken; de vijanden van Christus' kruis.

Zij zijn op weg naar de ondergang, hun buik is hun god, in hun schande stellen zij hun eer, zij hebben hun zinnen gezet op het aardse. Maar ons vaderland is in de hemel, en uit de hemel verwachten wij onze verlosser, de Heer Jezus Christus. Hij zal ons armzalig lichaam herscheppen en het gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam, met dezelfde kracht die Hem in staat stelt het heelal aan zich te onderwerpen.

Ik wens allen een gezegende voorbereidingstijd naar Pasen toe.

Pastoor Luc Buyens